

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg skal gerne gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at jeg ikke kan anbefale, at Folketinget vedtager det forslag, som hr. Keld Albrechtsen fra Enhedslisten har fremsat.

Jeg vil også godt sige om forløbet i dag, at hr. Keld Albrechtsen altså må vænne sig til, at den normale procedure i Folketinget er, at ministeren svarer, når det er ministerens tur, og ikke hele tiden i korte bemærkninger. Sådan må det være, og det er den almindelige procedure, jeg følger.

Lad mig så i øvrigt sige, at jeg ikke kan acceptere den fremstilling, som blev givet her, at militærparaderne på Den Røde Plads skulle være Vestens skyld. Det er efter min mening en helt urimelig fremstilling. Det er beslutninger, som er truffet af Rusland selv, hvis man endelig skulle finde skyldige, og at russerne måske her på denne dag for befrielsen føler særlig trang til at dokumentere militær magt, skyldes måske netop kredse inden for det russiske forsvar, som har lyst til at spille med musklerne efter begivenhederne i Tjetjenien; men det har meget lidt at gøre med Vestens holdninger og beslutninger.

Til hr. Keld Albrechtsens sidste indlæg vil jeg sige, at regeringen bad SNU om at foretage en analyse af den sikkerhedspolitiske udvikling i vort nærområde, og det gjorde vi netop for at stimulere debatten og ikke, som det nu påstås af hr. Keld Albrechtsen, for at lukke munden på debatten. Analysen er kommet i dag, og den skal bruges til at stimulere den udenrigs- og sikkerhedspolitiske debat i Danmark, og det er jeg helt sikker på at den vil komme til; jeg synes, den har fået en flyvende start i dag.

Om hele diskussionen om SNU-rapporten vil jeg så kun gøre et par ganske få bemærkninger.

Regeringens grundlag er, hvad befolkningen gav tilslutning til den 18. maj 1993. Regeringen gav tilslutning til Maastricht-Traktaten og Edinburgh-Aftalen. Jeg vil sige det så stærkt: Ingen regering kunne have et andet grundlag. Det er det givne grundlag, og det er ud fra det, regeringen handler. Regeringen respekterer det grundlag, som befolkningen gav den 18. maj 1993.

Samtidig er det rigtigt, at Europa ændrer sig. Der sker forandringer, og disse forandringer må vi selvfølgelig vurdere med et åbent sind. Ikke alene må vi gøre det, men jeg mener ligefrem, at vi har en forpligtelse over for befolkningen til at vurdere og analysere de forandringer, der sker i

vore nærområder, i verden omkring os, med et åbent sind og ikke tage skyklapper på, men holde øjne og ører åbne. Regeringen må også under regeringskonferencens forhandlinger møde problemerne med et åbent sind for på bedst mulig måde at kunne varetage Danmarks interesser og de danske synspunkter.

Viser det sig, at det bliver nødvendigt at justere det grundlag, som befolkningen gav os den 18. maj 1993, og viser det sig at være i dansk interesse at gøre det, må vi selvfølgelig diskutere det her i Folketinget, og derefter er der ingen diskussion om, hvad der skal ske, hvis vi skal ændre grundlaget. Som fremhævet af flere og ikke mindst af hr. Gert Petersen kan vi kun ændre eller justere grundlaget på én måde, og det er ved at afholde en ny folkeafstemning.

Hr. Keld Albrechtsen sagde – og det er jeg enig med ham i – at vi skal bruge det instrument, som ligger i OSCE. Det er min opfattelse, at OSCE i de kommende år får stor betydning for den sikkerhedspolitiske udvikling i Europa. OSCE er den eneste organisation, hvor vi sidder omkring bordet med Rusland – med mange andre, men altså også med netop Rusland – og OSCE går i gang med at analysere sig frem til at udarbejde en sikkerhedsmodel for hele Europa.

Vi skal i alle vores sikkerhedspolitiske overvejelser selvfølgelig forsøge at tænke Rusland ind i den kommende europæiske sikkerhedsarkitektur, og derfor bør man jo også være klar over, at da NATO, Ministerrådet, vedtog, at nu var udvidelsen af NATO mod Øst på dagsordenen, sagde man samtidig, at den konkrete udvidelse mod Øst må gå hånd i hånd med, at man udvikler en sikkerhedsstruktur, hvor også Rusland er med, at man med andre ord udvikler en sikkerhedsstruktur ikke mod Rusland, men med Rusland. Det er altså også et led i NATO's beslutning om at sætte udvidelsen af NATO på dagsordenen.

Danmark skal sammen med alle ligesindede lande bruge OSCE. Der er også i den europæiske kreds inden for EU enighed om, at det kan være et godt instrument også her at lytte til, hvilke forestillinger og forslag Rusland måtte komme med for sit vedkommende i den europæiske debat om den kommende sikkerhedsstruktur.

Det er netop, fordi Danmark tillægger arbejdet i OSCE så stor betydning, at Danmark har besluttet sig for at kandidere til formandskabet i OSCE i 1997, har opnået EU's tilslutning til det og er EU's kandidat med gode muligheder for,